

סב:

עין משפט
נר מצוה

ה א ב מ"י פ"ד מהל'
עיויון הלכה יג קמג
עשין א טור שע' ח"ח
קמן שט"א ק"ל
ז ג מ"י פ"ב שם הלכה ט
קמג שם טו"ש"י ח"ח
קמן שט"א ק"ל
ז ד מ"י פ"ה מהלכות
ח"ח הלכה ז קמג עשין
יג טור שע' י"ד קמן רמב
פ"ד ונכרי אלמס שט"ט
פ"ד שט"א ויפ"י שם
דף ש"ח.

מוסף רש"י

אחד נכרי ואחד
ישראל אוסר. נדריה
כלל נעלים שמה דירה
(למנו 19). וקנין קנין
מה קטנה, כלומר
המקומות חוששים הוא
נזכר נזכר או נכריהם,
ונקני כלל מקום שנזכר
הכלל חמור (יבמות 108)
וכע"ז בבורות 22: או: לא
ינזר הריה כאלו חבירו
אלא מה שאמר נכרים
המדרש נקי הוא, שכל
חמור לעולם (גיטין 10).

רבינו חננאל

אויקומט בזמן דליכט
היהו נון באר, ואל
חישנין זעלבס, ואל
בסקומ קורב וורד ריכט
למלת ביזומית, חישנין
ווא שיי רי מאיר.
ליציון קר יעקב
אמיר לעבט זעט אוסר
ער שיהו שני יזראלס
אמירן וו על וו
אסטאנא לעבט זעט
אוסר. אמר רבי יוחנן
הזקן שמיאל הלכה רי
אליציון קר יעקב. רבי
אמר בנהג רבי אליציו
קר יעקב, רי יוחנן
הזקן רבי אליציו
יעקב. אמר ליה אבי
לרב יוסף כיון אמר
הלכה רי אליציון קר
יעקב, וקיימא לן משנה
רי אליציון קר יעקב,
כלומר מעט נוסקא וקיי
צריך לעמוד וקיימא.
אמר ארוריי קטיה רביה.
אלי בעתא בכוחא פני
מיה דרב חסדא שבי
זעט זעט רביה. פני
השטות תרגומא ופאס
בזעט תרגומא תורתא
לאכול בכוחא פני
נוסיבא דהלכה דלאו
בכשר קר, ואל דלא
בכשר אוסר. ואל פשיט
לי, כלומר דאסר להורות
אפי' כמו וו הדבר
שווא ורוב בפי רבי.

(א) בירושלמי במירקון הל' ב'
וע"ש דלית תנא תני דלויסר
ללחמ' ל' יום ע"ש היטב.

הדר פרק ששי עירובין

ורבי יוחנן אמר נחנו היום בר' א"ל יעזר בן יעקב. במסכת
מעניית בפ' שלשה פרכים (דף טו:) מפרש להלכה דרשין
בפרקא ומנהגא בפרקא לא דרשין אבל אורוי מורין ומ"ד נהגו
אורוי נמי לא מורין אבל אי עבדי לא מחיין בידיהו ואע"ג דבכל

דוכחא קיימא לן כר' יוסמן לגבי שמואל אבא קרי' כשמואל דלחור בלילה אפלו כשפירקא דריש לה דקרי' הלכה כדברי המיקל בעירוב דפסקין ריב'ל לעילא וקרי' כוומיה לגבי ר"י ואפי' כדעומא בנזמחא חשבי לה אפי' וכן יוסף להא דרנא' ורנא' נמי מורה לגבי נבי עובדא דהמון דר' רישקא אי לא משום דביטול מורה עירוב מחמת מניין ואומר ר"י דלוחן ישראל' הדרים יחידים כדכריס המוקפים כוומה שיש להם מחיצות גמורות ודלחמיתין ענינות מליה שרי לעטלל בכולה בשבת כדא' דליהא ישראל אחר דלסר עובדא (ו):

מהו "אורח" במקום בדיה. אומר ר"י כל הני דלופות כבון שבה מעשה לפניו ומורה לשמות כי אצלם אס שולחן תלמיד הלה דברי ימי יסל לומר כל מה ששעשה וכלל יקראו על מעשה דבנה:

אפילו ביעתא כבוותא. מפרש
עירון ס' דלףו ביה
צ"ע איין הארץ אין גרייזן יתמ
לזין לך עס דאזשן שלום דעם עשומות
חבלן אלס כעשומט דעם התרגומל
ומלל דה צ"עס גמרות שמימר לאזלן
חבלס דמילא בפ"ק דביע" (דף ג')
אזלס חסדמ אמי' ומסר לאזלן חבלס
מ"ש מניצל ביניה לאזלן אפי'
כמוה נמכרת בשוק דחמין במס' עריות
פ"ה (מ"א) ומיזן דגלוסלס דגלוסל
אזלן אמי' וצילה לאזלן אמי' חסדמ

אבל בשבט עוף בחבל דרבנן הקילו ואם תאמר אם כן מאי אפילו דקאמרין אפילו יצתא בכותא דלטו מי פשיט היתר טפי משאר דברים הא פלוגתא היא דלמי"ז נטר עוף בחבל דאורייתא אסורי מידי דהוה אביית נבילה ואומר ר"י דלהכי קאמר אפי' שטע"פ שכל הטולס והוגין זו היתר וצפ"ק דבייתא דם (א) נמי פשיטא ליה לטע"פ דשמי"ח בני הא דלמר רב בייתא דם יצאנה ממנה דקאמרין למאי אילימא דשרי לאכולה בחבל הא בנמי אמו אסורה והא תניא השוטט את ההרגולות כי שמע דפשיטא ליה דלא הוה פליג רב ופירוש דבינו מס אחי שפיר שפי' דבייתא נבילה המטירו מחוץ דבייתא דבר האסור הוא אבל בשבט בחבל לא המטירו דכל מה וחד נאפי' נפשיה שרי(י):

בגון מנחה הענייה. פירש בקונטרס דכמחל ומנחל אלן ימים האסורין להשפעות וא"ל לומר הכי דלפרושי מאסורא שרי במקום רציה כדאמרין לקמן אין חכמה ואין תבונה ב' אלא למסד כהון דמורי הי מינייהו שרי ולפניו אסור ולאחריו כ' אלא

רב חסדא אורי בבבאי בשני דרב הונא. דלמפרס הקונטרס ש
תלמיד חבר דרב הונא דרב כמו רב המנוגא דאורי ש
חבר דליה היה * כלל תלמיד גמור אין יכול להורוט אפילו ש
בחרתא דלגרו אע"ס שהיה מקומו של רב הונא בפומבדיתא ואפילו
דפריך עילא מאתו תלמיד שמחביב מיתה ער שדורה בחקוק של
אפילו איכא אקורא במילמיה ורבינא דער סנינא צבבל שממע
גמור כ"י וואל דלמרינן בפ"ק דקמרינן (דף ה:) תמוס בריה ל
ליה לאו ר' מני דמן זור איכא הכא ותנא תלמיד לא יורה הלכת
דפרי' לומר תלמיד חבר הוא ופס"ה חזן לג' פרסאות שני וואל
דמשמע צלותו תלמיד שדורה לפני ר"א דלס חיה שול פפרס
אזין מתמסא לא הורו כמז משא ומתן ועיקר שיעור דגמרינן ש
מיתה הוו ואומר ר"י דווקא דדבר שנראה חידוש לשאל ואפילו
אלא לאשמועינן דלפניו בתי שמתלמיד עצמו יודע שאין עושה
בזון מותן טעם לפגם וכיוצא בו דכשחורה לו היסר חזן דומה ל
שטעלן שררה דלמרינן (שולחן דף ה:) לא אמרו

אמר מר הרי הוא כדור של כהמה. דנכרי לא אסר מיד
 ויבי דייר ישראל גביה קאמר ר' מאיר דישאל (ה) אוקר על ביתו של
 עכו"ם אכל עכו"ם אינו אוקר על ביתו של ישראל והתקן כו': הא
 דליתיה. לעכו"ם לא אסר ואם יש שם ישראל אחר אוקר על

ה'ר"ב הוא השנה ה-5706 בלוח העברי.
שנת ה'ר"ב היא שנת חורף.
שנת ה'ר"ב היא שנת פסח.

כי אִתּוֹם לֹא שָׁמַע דִּרְיָה אֶלֶם מֵאִסָּה
 שָׁמָּה יִלְמֹד כִּי: דְּלִמִּי בְיוֹמֵי.
 שֶׁלֹּא לְמַקֵּס קִרְבּוֹ וַיִּבְאֵה בּוֹ בָּיִס
 וְהָיָה שֶׁרֵת לְכֹי קֹרֵם שִׁבְאָה עֲמֻלָּתָהּ
 נָמִי אַחֵר שִׁבְאָה וְלֹא מִסְקִי אֲדַעֲתֶיהֶן:
 לִי־אֵל הִכִּי גִרְסִינִי וְאֵם יֵשׁ עַם יִשְׂרָאֵל
 אַחֵר. שֶׁדֵּר יִשְׂרָאֵל עַם יִשְׂרָאֵל אַחֵר
 בְּנִיתָ אִי הָיָה הַעֲבִיִּים אֶחָד עֲלֵיו
 דִּבְּיָה שְׂפִית דְּלִידֵיר וַיִּשְׂאֵל דִּקְמֵיהּ
 הוּא כְּדִיר שֶׁל בְּהֵמָה יִשְׂרָאֵל הִדֵּר
 יִחִידֵי עַמּוֹ לֵלֵם שְׂפִית דְּלִידֵיר וְאִתָּא
 כִּי אֲלִיעִיד לְמַמְרַע עַד שִׁיבֹה דְּרִין
 בְּנִי בְּחִים וְתַמְשֹׁם הִכִּי מוֹתִינִי לְרִי:
 וְכִיבִידִי לֹא אֶפְסֹר הֶאֱתֵן כִּי. וְלִי
 אֶפְסֹר לִמְרַק כֵּן דִּהָא מִשְׁנֵינִי הָא
 לְחִימֵיהּ הָא דְּלִימֵיהּ וְכִינֵן דְּבִלְחִימֵיהּ
 מוֹתִינִינִי לֵה יֵשׁ עַם יִשְׂרָאֵל אַחֵר
 דֵּר. כִּי מוֹתִינֵי בְּחִים אֶתְּמַלֵּא וְתַמְשֹׁם

לאורויי במקום רבו
בכותחא (6) בעו מיניה
הונא ולא (7) אורי א"ל
בגון מגלת תענית
אורויי באתריה דרביה
יעתא בכותחא (8) בעו
שני דרב הונא (9) ולא
בפריי בשני דרב הונא
רב

בדיהיו: קייאם לן. בינחום פ' הוולן כסופיה (מט): שחנת ר' אליעזר
 בן יעקב קב ונקי כלומר במקומות מועטין מוחר כמשה אצל נקי
 הוא הדלכל כמות ככל מקום והכל אמר שמואל הדלכל כמותו
 מועטם דפיעטן לן דהיי לילתא: **מס לאורוי**. תלמיד במקום רבו
 כיון דלא תליא כסברא ויילתא פיעטא הוא שרי אר דילתא חולטא רבו:
ביעסא. גינה לאוכלה: **כסותא**. שיש בו ניקויזי דחלצא דמלתא
 פיעטא הוא: **כע' מניח מרב חסדא**. שיש מותר אם אור וינסתו
 מהו מתכיון אם יורה במקום רבו: **ולא אורי**. בשני דרב אורי דריה:
בגון מגלת פתיעי דכספא ומנא. אלו ימים אכרין להענות. להיי
 נקט מגלת פתיעי שלא הימה דבר הלכא כחזיה בימינא אפילו אוח
 אחת חוץ ממגלת פתיעי ולהיי קרי לה מגלה: **ככפרי**. שם מקום.
 ולא היה מקומו של רב הונא מקומו כפומדיחא ושחתיא בבבל:
 חתא

צימים המותרים איירי אי שרי לאורויי וכי ההוא דמקלמן הוו
 תר ובזמן שהיה מגלת תענית נוהגת קאמרין כי האידנא בטלה
 פ"ק דר"ה (דף יט):

היה שם מקומו של רב הונא ובפומבדיתא היתה מקומו וא"ל
במא דלרבו בשני דרב חסדא דפרסר בסמוך משום דתלמיד
במקום דרבו כדאמרינן בשני דרב הונא לא אורי דר המנוא
רחוק ממנו שלם פרסאות או אפילו טפי אסור ואינו מייב מדי
פרסאות מר"א אבל אם לא נתחייב מיטה לא הוה קשיא מידי
היה רחוק הרבה מרב אשי ומהר אסור שם אם אש תלמידו
אזי יאקעל וילאחרא דרש לכו ויזהר ללנות חטין בפסח אמרו
במקום רבו א"כ רחוק ממנו שלם פרסאות כנגד מחנה ישראל
מירין בפניו אסור ומייב מיטה כל מן שלם פרסאות חשיב בפניו
כל דין היה חייב מיטה ומסתמא נמי לא בפניו וממא היה וכן כני
בפרסאות כנגד מחנה ישראל מבני ארץ מגרין לו והסח מידי
יעתא בכותחא ומגלת טעמיה כבי האי גוונא איירי ולא נקטינאו
אסור להורות אבל דבר ששאל יודע שידוע מהננו של דבר
דבר חידוש שאל וריבא דסר סקינא כנגל כעין דבר חידוש הוא
למאס שם להסח אל מחני כדורו של חס:

מסורת הש"ס

(א) לַעֲלֹת עִירָא כִּי־מַעַל.
(ב) לַעֲלֹת מִן הַלְּקָח מִן.
(ג) עִירָא חֻסְפֹּסוֹת כְּבוֹדוֹת כִּג.
(ד) יִבְחֹתוּ מַעַל.
(ה) גִּיטִין מִן. כְּבוֹדוֹת כִּג.
(ו) וְכִסְוֹתֵי מִן. (ז) וְחֹדֶר.
(ח) לַעֲלֹת. (ט) וְעִירָא לִי־אֵל.
(י) וְכִסְוֹת מַעֲנִית מִן.
(יא) וְדָף מִן. (יב) לְקָחֵן כִּג.
(יג) וְעִירָא כִּג. (יד) וְעִירָא
חֻסְפֹּסוֹת כִּבְלֵה דָף. (טו) עִירָא
כִּבְלֵי־אֵל. (טז) וְלַפְטִיט הִגִּי
לְחֹתֶר.

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ר"ח אורח וכו'.
אבל תלמוד נסוד. פי'
נפ' בני חיי' בלקוטים
שנסוף הספר:

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אלעזר בן עקיבא. והוא אמר מנהג כל אלעזר בן עקיבא. ויחזקו אלעזר בן עקיבא. וזהו מנהג העם כרבי אלעזר בן עקיבא. ובספר תפוצות ופירוק הממלכות נראה שיש להם שם דאמר רבי חסדא בר אבא הלכה הוסיף לה בפיסקא, ופאן אמר מנהג לא דרשבאן כי אתא לקמן מורין לה, ופאן דאמר נהגו אפילו אורזי נמי לא מורין לה, ואז עבדו לא מהדרין לה. אמר ליה כיתא במחצא אפי' מיניה כותב חסדא בשערי דהוא לא אזירי, להו.

עוברין בפסח גורסי כי
כותה הבבלי ש' בו
קומינתא דבאזא, ומילחא
ונסימיה, והביצות מותרת
לאכלה בחלב, שאינה
בכלל בשר, ואפילו אם
שחט עמדה ומצא חסרין
ביצים מותרות לאכלן
בחלב, ובלבד שחטא
הביצה גמורה, כמו
שארזו השוחט
התנולות ומצא בה
ביצים מותרות מותר
לאכלן בחלב, ונמצה רב
חסדו בימי רב הוא
מלהיות אפי' הביצה
בחלב שהיתה גמור הוא
לאכלה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones